

vil kun blive en Skinreform, men vi bør paa dette Omraade skride til en virkelig Reform.

Jeg vil saa minde om, at ved den Lov om Kirke- og Skolevæsen paa Grønland, som for et Par Aar siden blev gennemført i Rigsdagen, blev det bestemt, at 6 à 10 Præstesteder paa Grønland skulle besættes med indfødte. Jeg savner i nærværende Forslag en Bestemmelse om, at Grønlænderne kunne blive Bestyrere og Assisterer ved Handelen og komme til at beklæde overordnede Pladser ved Handelen og Administrationen; det kunne de ikke nu, og naar vi ikke indføje en Bestemmelse om det i det Lovforslag, som her foreligger til Behandling, ville de heller ikke kunne det i Fremtiden. Men jeg mener, der bør drages Omsorg for, at unge Grønlændere opdrages saaledes, at de kunne ansættes i ledende Stillinger i Handelens Tjeneste, saa at vi ogsaa ad denne Vej kunne arbejde os i Løbet af nogle Aar henimod det, som maa være Maalet: at Grønlænderne selv overtage i enhver Henseende og paa alle Omraader Bestyrelsen af deres egne Anliggender.

Jeg vil slutte med at spørge den højtærede Indenrigsminister, om det nærværende Forslag har været forelagt for Udvalget, og hvis det ikke har det, af hvilken Grund dette Udvalg, som har siddet i 5 Fjerdingaar og beskæftiget sig med de grønlandske Anliggender, ikke er blevet underrettet om Indholdet og Formen af et Forslag, som den højtærede Indenrigsminister dog maa have haft færdigt i nogen Tid og agtede at forelægge i dette Ting, saa snart Udvalget havde afgivet sin Betænkning. Naar vi nu have faaet Løfte om, at denne Betænkning skal blive trykt og offentliggjort, er dertil at sige, at den da vil kunne blive Grundlag for det her i Tinget nedsatte Udvalgs Behandling af Lovforslaget, men nægtes kan det ikke, at hvis denne Betænkning havde foreligget her for nogle Dage siden, eller nogle Dage før 1ste Behandling af nærværende Forslag skulde foregaa, vilde efter al Sandsynlighed denne 1ste Behandling have kunnet blive mere indgaaende og mere rig paa Udbytte, end den nu kan blive.

Berntsen: Det interesserede mig at lægge Mærke til, at den ærede sidste Taler, foruden at tale om den foreliggende Sag, ikke mindre end 4 Gange fandt sig foranlediget til at proklamere, at der nu er snarlig Udsigt til Valgretsforligets Gennem-

førelse, og jeg forstod det ærede Medlem saaledes . . .

Formanden: Dette synes at ligge udenfor nærværende Sag.

Berntsen: Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han egentlig følte Trang til at lykønske sig selv og os andre med, at der derved aabnes en Mulighed for Gennemførelse ikke blot af den foreliggende Sag, men ogsaa af andre store og vigtige Sager.

Jeg hører til dem, der hilse det foreliggende Lovforslag med Glæde. Da vi for 3 Aar siden behandlede Forslaget til Lov om Kirke- og Skoleforhold paa Grønland, udtalte jeg Ønsket om, at vi snarlig, naar Kirke- og Skoleforholdene paa Grønland vare ordnede, maatte komme til en Udvikling af de kommunale Forhold paa Grønland, der gik i Retning af Indførelsen af Selvstyre i den grønlandske Befolkning. Det, her foreligger, er en Opfyldelse af dette Ønske, som ogsaa fremkom fra andre Sider, og samtidig med, at vi alle maa erkende, at Forslaget, som det her foreligger, ikke tilsigter en Omvæltning, en pludselig Omkalfatring af de grønlandske Forhold, maa vi indrømme, at det er en Række, indenfor hvilken den kommunale Udvikling i Grønland kan og maa komme, som baade Ministeren og dette Ting ønske.

Det er et betydeligt Fremskridt, at man nu indfører Kommuneraad i Stedet for de hidtil bestaaende Forstanderskaber, Forstanderskaber, der ligesom i tidligere Tid i Danmark bestode af enkelte Mænd med Præsten som født Formand. Her indfører man nu Kommuneraad, hvortil der ogsaa vælges Grønlændere, med en Formand, valgt af det vedkommende Kommuneraad. Der er anket over, at den højtærede Minister har indsat en Bestemmelse om, at indtil $\frac{1}{3}$ af Raadets Medlemmer kan bestaa af Danske, der have været mindst eet Aar paa Grønland. Jeg tror, der ikke i og for sig er noget at indvende mod denne Tanke, thi Forholdene ere sikkert endnu enkelte Steder paa Grønland saaledes, at det har sin store Betydning, at de enkelte Danske der kunne faa Sæde i vedkommende Kommuneraad. Hovedsagen er, at de ikke have Flertal. Naar en æret Taler har ønsket, at det skulde forbydes ved Lov, at en saadan dansk Mand kunde blive Formand for et Kommuneraad, maa jeg sige, at jeg ikke ser nogen Grund til at give Forbud her-